

Entomológiai előadások a k. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályában: 1903. december 11-én olvasott Dr. Entz Géza „Az állatok színéről és a *mimicryről*“, melynek még folytatása lesz, a midőn bővebb kivonatban fogjuk ismertetni. 1904. jan. 8-án bemutatta Dr. Kertész Kálmán a hazai szúnyogokról szóló dolgozatát, melyből közelebb mutatóványt közlünk. Ugyanakkor Csiki Ernő „Adatok a *Myrmecophila acervorum* Pañz. ismeretéhez” cím alatt elmondja mindazt, a mit erről az érdekes állatkáról az irodalomban feljegyezve találunk. Rámutat arra, hogy újabban e faj hímjét ismeretlennek mondják, holott Burmeister, Fuss, Frivaldszky és Saussure műveiben erre vonatkozólag adatok is találhatóak. Bemutatja egyúttal e fajnak hím és nőstény példányait, melyeket Bolkay István és Szabó József gym. tanulók gyűjtöttek Rimaszombaton. Végül felsorolja az előfordulásra vonatkozó adatokat és ismerteti az újra felfedezett hímét.

Hernyónak vedőköntöset figyelte meg Shelford R. angol lelkész Borneo szigetén. Hernyók táplálkozására hoztak neki valami *Spiraea*-féle növény ágát, melyen számos halványzöld virág és bimbó mutatkozott. Egyszerre csak mozogni kezdett egyik bimbócsomó s ekkor látta, hogy az egy apró, 9 mm. hosszú araszló hernyó, melynek teste bimbókkal egészen el volt borítva. A hernyó potrokgyűrűin hat pár tüskéfélét viselt, a melyekhez az összeszótt bimbók megerősítve voltak. A további megfigyelés alkalmával azt tapasztalta Shelford, hogy a hernyó teljes tudatában van annak, hogy köntöse őt védte, mert mihelyt a rajta levő bimbók elfonnyadtak, újjakkal pótolta. Ilyenkor rágóival egy-egy bimbót leszelt s azt két első lábával fogva, sűrűn bevonta fonadékkal, azután testének elülső részével hátrafordult s a bimbót egyik tüskéjéhez erősítette. Miután mindegyik tüskéjét 3–4 bimbóval ellátta, annyira hasonlított bimbócsomóhoz, hogy attól alig lehetett megkülönböztetni. Ha izgatták a hernyót, akkor testének hátulsó részét úgy összehúzta, hogy a növény szárán feküdt s ily helyzetben maradt 15–20 percig; máskor meg ide-oda lóbálta magát s ilyenkor épen oly látszata volt, mintha szélről mozgatott bimbócsomó volna. Két hét múlva elbábozott selymes gubóban, mely szintén el volt lepve zöld bimbókkal. A bábót azonban elpusztították a hangyák, úgy hogy a lepkefajt nem lehetett megállapítani. Bizonyára közel állott az *Euchloris* (*Phorodesma*) nemhez, melynek hernyói szintén elfödik testüket a táplálónövény leveleinek részeivel, úgy hogy a gyakorlatlan szem nem veheti észre.